

Atmosfer sert bir gaz okyanusu mu, yoksa çok daha fazlası mı?

Atmosfer: Sert Bir Gaz Okyanusu mu, Yoksa Çok Daha Fazlası mı?

Atmosfer, yerden yüzlerce kilometre yüksekte, muhtelif gazlardan oluşmuş dev bir gaz okyanusudur. Öyle bir okyanus ki, bazı katmanları çelikten daha serttir. Peki bu dev yapının en hayati vazifelerinden biri nedir? Dünya'daki tüm canlıları, Güneş'ten gelen ölümcül ışınlar karşı kalkan olmak, onları kesmek ve zararsız hale getirmek.

Şimdi, bu kadar **hikmetli ve hassas** bir fiili, **cansız ve şuursuz** gaz yığınlarına yani tesadüflere havale edelim. Bu kabul, beraberinde hangi akıl almaz zorunlulukları getirir? Buyurun:

1. **Kimi koruyacağını bilmek zorundadır:** Atmosferin, hangi ışının canlılar için zararlı olduğunu bilmesi için, öncelikle canlıların vücut yapısını, hücrelerinin neye hasar verdiğini, DNA'sını neyin bozduğunu **kuşatıcı bir ilimle** bilmesi gerekir. Yani koruyacağı "kimi" tanımak zorundadır. Sizce gelişigüzel bir gaz yığını, insanın genetik şifresini bilebilir mi?
2. **Zararlıyı zararsızdan ayırt edebilmelidir:** Sadece canlıyı bilmek yetmez. Atmosferin aynı zamanda Güneş'in fırlattığı yüzlerce farklı ışını (ultraviyole, X-ışınları, gama ışınları vs.) birbirinden ayırt edebilecek kadar **ileri bir teknolojiye** sahip olması gerekir. Hangisi zararlı, hangisi faydalı? Hangi dalga boyunu ne kadar geçirecek? Bu iş için devasa bir laboratuvarı, binlerce aleti, edevatı olmalıdır ki ölçüm yapıp karar versin. Oysa bu, atmosferin **ilim, hikmet, irade ve kudret** sahibi bir varlık olduğunu kabul etmektir. Siz bunu kabul ediyor musunuz?
3. **Ve en önemlisi, bu işlem bir merhamet eseridir:** Farz edelim ki tüm bunları yapabiliyor. Peki ama **neden** yapıyor? Zararlı ışınları engellemek, sadece ilim değil, aynı zamanda yüksek bir **şefkat ve rahmet** ister. "Şu canlılar zarar görmesin" diye düşünüp koruyucu bir kalkan uzatmak, bilinçli bir sevgi ve merhamet fiilidir. Şimdi soruyorum: Cansız, şuursuz, nefret etmeyi bilmeyen gaz zerreciklerinde böyle bir **merhamet** bulunabilir mi? Elbette hayır!

Sonuç: İnanmakta Zorlandığınız Şey

Öyleyse bu muhteşem düzeni, bu hassas korumayı "cansız gazların tesadüfi hareketi"yle açıklamaya kalkışmak, akıllı tamamen devre dışı bırakmaktır. Çünkü bu iddia, sizi ister istemez **ilmi her şeyi kuşatan, hikmeti her işi yerli yerince yapan ve merhameti her an fiilen gösteren bir "Atmosfer Tanrısı"** kabul etmeye götürür. Halbuki siz o gazların

cansız olduşunda ısrar ediyorsunuz. Bu, korkunç bir çelişkidir.

Oysa Rabbimiz, bizi bu mantık hatasından kurtararak gerçeği bildiriyor:

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

“Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise bunun delillerinden yüz çeviriyorlar.” (Enbiya Suresi, 32)

Evet, gökyüzü bizim için **korunmuş bir tavandır**. Bu tavanı, içindeki gazları, onlara bu ilmi, hikmeti ve merhameti veren **Yüce Allah** yapmıştır. Atmosferi ilahlaştırmak yerini, atmosferi yaratan ve ona bu vazifeyi yükleyen **Tek ve Kudretli Allah’a** iman etmek, aklın ve mantığın gereğidir.